

MILJØMINISTERIET

Departementet

J.nr. M 1034-0547

Den 14. juni 2005

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 27 stillet af Folketingets Enerkipolitiske Udvalg.

Spørgsmål nr. 27:

”Det ønskes oplyst, om regeringen fortsat baserer sin stillingtagen til klimatiltag på skyggepriser og pejlemærket på 120 kr./tons eller på samfundsøkonomiske analyser af de enkelte klimatiltags konsekvenser. Hvis det sidste er tilfældet, ønskes det oplyst, hvorledes såvel miljø, som sundhed, jobskabelse og forsyningssikkerhed indgår i sådanne analyser”.

Svar:

Der er ikke nogen modstrid mellem beregning af CO₂-skyggepriser og samfundsøkonomiske analyser, som spørgsmålet synes at antyde. Tværtimod opgøres CO₂-skyggeprisen (også benævnt CO₂-reduktionsomkostningen) for et tiltag som de samlede samfundsøkonomiske nettoomkostninger per ton udslip af CO₂-ækvivalenter, tiltaget fortrænger.

I opgørelsen af de samlede samfundsøkonomiske nettoomkostninger skal principielt indregnes alle sidevirkninger på miljø, energiforsyningssikkerhed mm. I praksis kan det dog være forbundet med så store tekniske vanskeligheder, at det ikke lader sig gøre med den fornødne sikkerhed i alle tilfælde. Adskillige miljøvirkninger værdisættes og indregnes som standard, mens det for nærværende ikke er fundet teknisk muligt at værdisætte og indregne virkningerne på eksempelvis energiforsyningssikkerheden.

I henhold til Finansministeriets retningslinier skal der i forbindelse med samfundsøkonomiske beregninger normalt ikke indregnes virkninger på beskæftigelsen i enkelte sektorer. På lang sigt er den samlede beskæftigelse bestemt af andre forhold i økonomien, og arbejdskraft er en knap ressource. I den forbindelse skal det bemærkes, at selvom et omkostningskrævende klimapolitisk tiltag måske skaber direkte beskæftigelse i nogle virksomheder, kan man ikke heraf slutte, at tiltaget fremmer den samlede beskæftigelse. Tiltagets omkostninger skal i sidste ende på en eller anden måde dækkes ind, fx gennem for-

højelser af priser eller skatter, hvilket mindsker beskæftigelsen andre steder i økonomien. Det er vigtigt, at vi i miljøpolitikken har fokus på at finde effektive løsninger på de miljøproblemer, vi står overfor. Og i det omfang, disse løsninger også giver arbejdspladser, er det selvfølgelig positivt.

Det er væsentligt at understrege, at de samfundsøkonomiske beregninger ikke kan stå alene, og at virkningerne på de forhold, det ikke er teknisk muligt at værdisætte og indregne, som fx energiforsyningsikkerhed, erhvervs- og teknologiudvikling, visse miljøforhold mv. også bør tages i betragtning ved vurdering af beregningsresultaterne.

Efter indførelse af EU's CO₂-kvoteordning fra 2005 er det dog ikke længere relevant at beregne CO₂-reduktionsomkostninger for tiltag på de *kvotebelagte* områder, som omfatter store dele af energisektoren, der udleder CO₂, herunder elsektoren og den energitunge industri. Det skyldes, at CO₂-emissionen fra de kvotebelagte områder målt i forhold til Kyoto-regnskabet i 2008-12 vil være bestemt af den samlede kvote.

For et tiltag på de *ikke-kvotebelagte* områder gælder, at hvis CO₂-skyggeprisen overstiger den samfundsøkonomiske pris på CO₂-kvoter, giver tiltaget samfundsøkonomisk underskud, da det i så fald ville være billigere for samfundet at reducere CO₂-udslippet ved at købe flere kvoter i udlandet end ved at gennemføre tiltaget. Derfor er pejlemærket for CO₂-reduktionsomkostningerne ved tiltag på de ikke-kvotebelagte områder fastsat som den forventede overgrænse for den gennemsnitlige samfundsøkonomiske omkostning ved at købe kvoter i udlandet i Kyoto-forpligtelsesperioden 2008-12.

Givet en række forudsætninger viste analyserne i klimastrategien, at kvoteprisen ville ligge et sted mellem 40 og 60 kr. pr. ton CO₂ i 2008-12. På grund af den store usikkerhed om det fremtidige prisniveau blev det vurderet, at gennemsnitsprisen næppe ville overstige 100 kr. pr. ton i denne periode. Gennemsnitsprisen forhøjes til en samfundsøkonomisk pris med nettoafgiftsfaktoren på 1,17 til 120 kr./tons, således at der fås et udtryk for kvoteprisen i forbrugerprisniveau. Alle andre samfundsøkonomiske omkostninger og fordele opgøres ligeledes i forbrugerprisniveau, om nødvendigt ved forhøjelse med nettoafgiftsfaktoren. Det understreges, at pejlemærket er samfundsøkonomisk rettesnor for de hjemlige tiltag, der ikke er omfattet af kvoteordningen.

Såfremt kvoteprisen på sigt skulle vise sig at stabilisere sig på et andet niveau, end det der ligger til grund for det gældende pejlemærke, vil regeringen tage det op til fornyet overvejelse.

Den faktiske markedspris på EU-kvoter er pt. højere end ved introduktionen af EU's kvotehandelssystem. Prisen på EU-kvoter ligger på nuværende tidspunkt på 15-17 EUR ifølge nyhedsbrevet fra PointCarbon, som følger handlen på de etablerede kvotebørser. Den samfunds-

økonomiske omkostning ved køb af EU-kvoter ligger således for danske virksomheder på 17-21 EUR (125-160 kr. Der er stadig tale om små handlede mængder, og det er højest usikkert, på hvilket niveau prisen vil stabilisere sig på længere sigt. Prisen afhænger bl.a. af udbuddet af JI og CDM kreditter, af handlen med østeuropæernes udslipstigheder, de såkaldte Assigned Amount Units, og af efterspørgslen fra store køberlande både i og uden for EU, bl.a. Italien, Spanien, Canada og Japan. Der er således ikke grundlag for at ændre på pejlemærket på nuværende tidspunkt.

Rammerne for opfyldelsen af de danske forpligtelser under Kyoto-protokollens første forpligtelsesperiode 2008-12 vil blive fastlagt i den kommende kvoteallokeringsplan. I 2006, når udfaldet af basisårsproblemet kendes, og fremskrivningerne for perioden 2008-12 vil være mere sikre, kan klimastrategien tages op til revision med henblik på at gennemføre yderligere tiltag, hvis dette viser sig nødvendigt.